ŞTIRI DIN LUMEA ROMÂNEASCĂ

PELERINAJ LA MORMINTELE EROILOR ROMÂNI DIN LOCALITĂŢILE HIRSON, MAUBEUGE ŞI ASSEVENT (FRANŢA)

Cu ocazia sărbătorii Toussaint, când Francezii pleacă în localităţile de origine să se închine la mormintele strămoşilor şi rudelor lor, Românii din Franţa s'au hotărât să plece în pelerinaj la mormintele soldaţilor români căzuţi în Primul Război Mondial ca aliaţi ai Franţei, în cimitirele din localităţile Hirson, Maubeuge şi Assevent, din Nordul Franţei.

Acest pelerinaj a fost organizat în ziua de 30 Octombrie 1993, de către Bisericile Române din Paris (Ortodoxă şi Greco-catolică), împreună cu Asociaţia Foştilor Deţinuţi Politici din România, Filiala Franţa.

Românii ortodocşi şi greco-catolici au plecat cu autobuzul spre localitatea Hirson. Pe drum s'a împărţit tuturor textul "Imnul Eroilor" şi textul cuvântării Papei Ioan Paul al II-lea, cu privire la Preafericitul Eremia Valahul, care se sărbătoreşte la 30 Octombrie, ziua pelerinajului nostru. Voi cita câteva fraze rostite de Papa:

"Eremia Valahul, frate capucin, este un fiu al României, nobila naţiune care poartă în limba sa şi numele său amprenta Romei. Glorificarea acestui servitor credincios al Domnului, în mod misterios ascuns timp de trei secole, era rezervată zilelor marcate, la nivel internaţional, de căutarea ecumenismului şi a solidarităţii între popoare.

Preafericitul Eremia Valahul, venind din România în Italia, a unit Orientul cu Occidentul în istoria sa personală, aruncând un pod simbolic între popoarele şi între bisericile creştine. Izvorul inepuizabil al vieţii sale interioare era rugăciunea, care îl făcea să crească în fiecare zi în dragostea pentru Tatăl şi pentru fraţi...

El ajută şi servi fără încetare pe bolnavi...

Fie ca el să contribuie... a promova pacea între naţiuni şi unitatea creştinilor..."

Am ajuns la Hirson în jurul orei 11.00. În cimitirul militar din localitate, am găsit un monument, pe care era fixată stema regală română şi pe care scria că în această groapă comună dorm 275 de Români, căzuţi în Primul Război Mondial.

Pelerinii au rostit rugăciuni şi au depus flori.

După cum mi-a mărturisit un locuitor din Hirson, prizonierii români au fost maltrataţi de militarii germani, puşi la munci istovitoare şi înfometaţi. Ei au construit calea ferată, iar strada de lângă lagăr s'a numit, până la cel de-al Doilea Război Mondial, strada Românilor.

Apoi am plecat spre oraşul industrial Maubeuge, lângă frontiera belgiană, unde am ajuns la ora 13.00.

În cimitirul central al oraşului, se află un minunat careu, format dintr'un gard de arbuşti, unde se aliniază 80 de cruci de piatră, cu nume româneşti înscrise clar. În mijlocul careului se află un monument, pe care este fixată stema regală română, în metal. Se vede că acest careu a fost construit prin grija bunei regine Maria, care a iniţiat şi plătit din caseta personală şi construirea cimitirului dela Soultzmatt, din Alsacia.

În spatele monumentului se află un stâlp, pe care s'a înălţat drapelul românesc. Pelerinii au depus jerbe de flori pe morminte şi la monument.

Cimitirul Eroilor Români din Hirson-Franţa

Înaintea monumentului, Monseniorul Gh. Surdu, preotul Bisericii Greco-Catolice din Paris, a improvizat un altar, apoi a început serviciul religios pentru eroii care au împlinit jertfa supremă. Răspunsurile au fost date de Cornel Crişan, sora Olimpia şi Ileana Iov.

După slujbă, Monseniorul Surdu, cu vocea înnecată de lacrimi, a ţinut o emoţionantă cuvântare, preamărind jertfa eroilor români.

Monseniorul Surdu a amintit că sub blestemul comunist mulţi capi ai Bisericii au murit în închisori şi lagăre, împreună cu sute de mii de Români, fără a avea parte de un mormânt şi o cruce.

Sfinţia Sa a elogiat statul francez, care a pus cruce fiecărui mormânt în care doarme un soldat român şi care îngrijeşte în permanenţă mormintele.

Reprezentantul A.F.D.P.R. a citit următorul mesaj, adresat de M.S.Regele Mihai I pelerinilor dela Maubeuge:

Iubiţi compatrioţi,

Ţin să comunic tuturor celor care s'au adunat azi cât regret să nu fiu lângă voi, pentru a mă închina cu respect şi emoţie în faţa eroilor care şi-au sacrificat viaţa pentru Patrie.

Să dea Dumnezeu ca exempul lor să fie imbold pentru tinerele generaţii.

Trăiască România!

Apoi s'a cântat "Imnul Regal", "Imnul Eroilor" şi "Deşteaptă-te Române"

Pelerinii au plecat apoi în localitatea Assevent, de lângă Maubeuge, unde se află 12 eroi români. S'au depus flori la cruci şi s'au rostit rugăciuni pentru odihna sufletelor lor.

Peste tot, am fost mişcaţi de primirea călduroasă a autorităţilor franceze. În drum spre Paris, s'au recitat poezii patriotice şi religioase şi s'au cântat marşuri patriotice. Fiecare pelerin ara mulţumit că a împlinit o datorie sfântă fată de eroii noştri.

Remus RADINA

S'A STINS PETRU GHEORGHEONI

Născut la 17 Noembrie 1914, în comuna Nădăştie, Petru Gheorgheoni a fost, în tot cursul vieţii lui exemplare, un autentic fiu al neamului românesc din ţinutul industrial al Hunedoarei.

Tatăl lui, muncitor la turnătorie, era şi cantorul bisericii din sat, dar mai ţinea împreună cu soţia lui o mică exploatare agricolă. Petru era unul din cei şase copii ai acestei modeste familii.

Formaţia lui profesională a fost foarte simplă: 4 clase primare în sat, 4 clase la şcoala de arte şi meserii din Deva, apoi 4 clase la şcoala industrială Polizu, din Bucureşti. Revine la Călan, ca instructor la şcoala de ucenici.

Primeşte un post de lucru în industria locală, dar cu obligaţia formală - impusă de Max Auşnit, proprietarul evreu al complexului siderurgic Titan-Nădrag-Călan - de a nu face politică incompatibilă cu originea etnică a acestuia.

La 13 Februarie 1937 participă, în Bucureşti, la înmormântarea eroilor Moţa şi Marin, de unde se întoarce profund impresionat. Este imediat concediat din serviciu pentru această abatere.

Devenit legionar se duce, în Februarie 1938, în Bucureşti, unde nu-l cunoaşte nimeni. Este tocmai ziua crucială a autodizolvării partidului Totul pentru Ţară (Decizia istorică a Căpitanului).

În memoriile lui de mai târziu va scrie: "Eram prea mici şi prea lipsiţi de răspundere pentru a înţelege... Mie care îl vedeam pe Căpitan abia pentru a doua oară, mi se părea că uşile altarului s'au deschis şi auzeam ca în Noaptea Învierii: VENIŢI DE LUAŢI LUMINĂ".

Aceste momente, trăite intens, i-au fost de ajuns pentru ca - deşi netrecut prin şcoala severă a Legionii - să-şi însuşească pe deplin linia spirituală a lui Corneliu Codreanu: Petru Gheorgheoni avea, desigur, din naştere structura interioară a legionarului.

În pragul sfârşitului, acest om excepţional, acest tehnician, în care nimeni nu ar fi bănuit că ar sălăşlui un scriitor talentat, şi-a dezvăluit în mod neaşteptat darul publicând - aşa cum îi era firea - un nepretenţios volum de amintiri, intitulat **NĂZUINŢI ŞI DĂZNĂDEJDI.**

În acest volum pasionant el îşi descrie, cu o vervă care-i subliniază sinceritatea, întâmplările şi situaţiile prin care l-a purtat viaţa lui şi încheie cu un **mesaj-testament** adresat generaţiilor tinere din România de mâine.

Dar nimeni, chiar din cei care i-a fost aproape - fie că s'au aflat lângă el în peripeţiile din ţară, fie că au împărtăşit cu el drama şi durerea din exilul legionar - nu-l cunoaşte pe deplin până nu va citi mărturia aceasta, izvorâtă din condeiul şi sufletul lui.

Acum a plecat dintre noi cu aceeaşi discreţie şi aceeaşi demnitate care i-au caracterizat viaţa. SIT TIBI TERRA LEVIS, drag camarad.

Duiliu SFINŢESCU

PARASTAS LA NEW YORK

Sâmbătă, 27 Noembrie 1993, cu ocazia împlinirii a 55 de ani dela asasinarea Căpitanului - Corneliu Zelea Codreanu -, a Nicadorilor şi Decemvirilor, a avut loc la New York un parastas pentru pomenirea celor morţi.

Au fost pomeniţi cu această ocazie şi Petre Ghiorghioni şi Constantin Nagacevschi, morţi de curând în exil.

CORESPONDENT

CHICAGO

ACTIVITATE CULTURALĂ

În seara zilei de Duminică, 26 Septembrie 1993, a avut loc în sala Bisericii "Naşterea Domnului" din Chicago, comemorarea a 26 de ani dela moartea lui Tudor Arghezi (21 Mai 1880, Bucureşti - 14 Iulie 1967, Bucureşti).

Programul a fost deschis de Ing. John Pop, Preşedintele comitetului Bisericii "Naşterea Domnului", urmând: cuvântări, recitări şi interpretări vocale.

Consultarea cultural - artistică s'a efectuat cu sprijinul lui Eugen Bârsan, Preşedintele de onoare al cercului cultural "Mihai Eminescu".

Corespondent

EXILUL SPUNE NU! COLABORĂRII CU REPREZENTANŢII GUVERNULUI NEO-COMUNIST DIN ROMÂNIA

Stimate Domnule Consul General,

Sincere mulţumiri pentru invitaţia de a participa la recepţia oferită de Consulatul General Român dela New York cu prilejul zilei naţionale a României.

Din nefericire nu putem participa la o asemenea recepţie. Vom fi în măsură să facem acest lucru atunci când România va fi de facto ceea ce este de jure: Regat. Până atunci, participarea la asemenea manifestări de neam şi ţară, pusă în slujba unei alte mafii internaţionale, creatoare a ideologiei lui antihrist - comunismul, ambele străine de interesele sfinte şi de idealurile seculare ale prea încercatului popor român!

Soţia mi se alătură în a vă asigura că "simţim şi gândim româneşte" în cel mai pur şi neîntinat mod însă, spre deosebire de cei ce vor participa la o asemenea manifestare, nu simţim şi nu gândim secu-reşte!

"Republica" a fost impusă de tancurile comuniste sovietice! E cel mai elementar adevăr istoric pe care n'ar trebui să-l uite nici unul din cei care vă vor onora cu prezenţa dacă ar "simţi şi gândi româneşte!"

Cu sinceritate şi cele mai româneşti sentimente,

Preot Dumitru MĂCĂILĂ